

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1682

17. Dies Decemb. Non errabis; quando ibis ad Christum per Christum. S.
August. d. Epicur. & Stoic. c. 8.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55659)

cupidus, Parisios petiit; ingressus scholam, cum fors Magister è suggestu, illa Christi explicaret verba: *Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo*, &c. Surgens, abituriebat, stupentibus omnibus, & verò sciscitante Magistro, quid hoc rei esset; quod eâdem horâ, quâ scholam ingressus fuerat, desereret? respondit: Sat, inquit, multa hodie didici, cum illud, quod audivi, perfecero, reverrar: & indè abdidit se in Asceterium, ut illic amandi acciperet magisterium:

Solo ab Amore, Deum discas super omnia amare.

17. DIES DE CEMB.

Non errabis; quando ibis ad Christum per Christum, *S. August. d. Epicur. & Stoic. c. 8.*

Christus I.
est via.

ERRARE in via ad vitam, est strenuè properare ad æternam pœnam. Peregrinarius in Domino; vide insistas viæ, quâ tendis ad

Dominum. Nemo novit viam cæli, nisi, qui per viam illam ambulavit. Nemo ascendit ad cælum, nisi qui descendit de cælo, Christus Jesus: & qui per illam viam, quam ille monstravit, incedit. Antequam Christus ad cætus hominum descendit, via cæli incognita erat omnibus hominibus: nullus enim fuerat ingressus cælum, nedum progressus per viam cæli. Ut illic ascenderemus, ne in viâ aberraremus à via, debuit ad nos descendere, qui est via. Non sic Christus nobiscum egit, ut solent rustici: qui interrogati à peregrinis de via, viam vel digito semel ostendunt, aut describendo diversa, per quæ transeundum est, loca, & pagos; ipsi sine ulteriori cura securi domi manent, & quieti sedent; ne ampliùs, ne errent via-

Pars III.

Sss

tores,

tores, sunt solliciti. Tota Christi vita, non est alia, quam recta ad cælum via. Quiquid docuit præceptis, confirmavit exemplis. Non opus est amplius viam investigare; ubi nobis sua reliquit, quibus consistamus, vestigia. Non tantùm de via, quæ tenenda est, instruit; sed ut teneamus, præit: viæ dux est, non modò præceptor. Sicut tota nostra vita, non est aliud, quam via: sic totum nostrum vivere, non est aliud, quam ad metam alicujus viæ tendere. Via altera est spatiosa, quæ ad mortem; altera angusta, quæ ducit ad vitam. Vide, quam viam in eas, ne per eas,

II. Quid, si ut modò certi sumus de cælo, ita acerbè non incerti fuissetis, illuc non posse nos pervenire, nisi pedibus; nec aliud deinde requireretur, nisi viam ignotam scire, & aliquis nos de ea tenenda doceret; imò, qui tanti esset comitatus, ut veller esse in itinere comes, & dux: quis esset, qui non accingeret se ad iter, ut posset pertingere ad tam optatam metam itineris? Quod tibi est in voto, est in promptu, habes in manu: quod voves, tenes. Ad cælum tenditur, non corporis pedibus, sed virtutum actibus. Christum habemus, qui præeat, ducem: ut igitur, Christum non sequimur præeuntem? an non credimus viam docenti? Inter omnia, hoc est præ omnibus tuum votum, pervenire ad Christum per Christum ibis ad Christum. Non putas te erraturum, Sapientiâ Dei duce? An times, ne excidas salute, præeunte Salvatore? Acta Christi, nobis sunt via ad Regnum Christi. Docuit Christus viam ad cælum, esse Humilitatem. Quis unquam inter homines, vilissimus filius terræ, sic se humiliavit, ut altissimi Dei Filius, Rex cæli? Quæ est creatura, cui

Decemb.

Tessera.

1011

se non submitit, ejus Creator? Submitit se Angelis; dum ab uno illorum voluit confortari, cum ipse omnium esset fortitudo: Itemque, cum jam captus, diceret se posse ad nutum habere duodecim legiones Angelorum, ut eriperetur de manibus Judæorum; quasi ipse non posset, sine ipsis. Iterum se illis submitit, dum jam in deserto esuriens, ab illis voluit, quasi mendicus eleemosynam accipere, quo pelleret famem, precarium panem, cum ipse potuisset lapides in panes convertere. Submitit se non modò Angelis; sed & hominibus, & quidem omnis generis, fortunæ, ordinis.

III. Inprimis, Matri suæ, & Josepho, illis subditus. Deindè sacrilegis Principibus, Cæsari, Herodi, Pilato: impiissimis Sacerdotibus, Annæ, & Cai-phæ: impudoratis scurris, & selectissimis totius Judææ nebulonibus, ab illis vincus, consputus, flagellatus, Cruci affixus: submitit se creaturis omnibus, permittens in se sævire frigus, æstus, ferrum, Crucem, sputa, arundinem, spinas, funes. Adhuc nè aliquis superest, vel aliquid, cui se non submitit? Nulli sunt, qui illum tetriori persequuntur odio, adeoque magis illi sint exosi, quàm dæmones, utpotè, quos ipse palàm in se triumphavit, dum illos dominatu suo spoliavit, & tamen tam atrocibus illis suis inimicis se voluit submittere, dum passus est se à diabolo tentari, & duci super pinnaculum templi: & tradi, cum pateretur, potestati tenebrarum. Non est creatura, vel in terra, vel in cælo, vel in orco, ab altissima, usque ad vilissimam, ab optima, usque ad pessimam, cui se non subjecerit, ut te efferret. Nul-lum propè fingi potest, quod auribus non percepit

convitium, nullum, quod corpore non exceperit supplicium. Vincit ut fur, consputus, ut blasphemator, percussus a lapâ, ut Pontificiæ Majestatis violator, derisus ut sacrilegus in Deum; flagellatus, ut malefactor; spinis redimitus, ut Regiæ dignitatis affectator, ad mortem condemnatus, ut populi seductor, suspensus in patibulo, binos inter latrones, ut Princeps latronum: atque ita, ut omnium sceleratissimus, interfectus omnibus cruciatibus. Ecce hinc rectissima via ad Regnum Dei, sanctissima gesta Christi. Et quod Christo non debes amoris tributum? qui se voluit, quod imitareris, tibi esse exemplum? Hoc mihi jam ratum est, & fixum; totum cor meum in te figere, & me ad normam tuæ vitæ fingere: Donec aërem cor trahet, simul trahet, simul atrahet spiritum amoris: donec venæ micabunt, simul emicabit amor: donec immortalis meus vivet animus, simul te amabo. Sine manibus, sine pedibus, sine lingua exercetur Amor: ubi cor est, ibi est copia Amoris. Tuo igitur Cordi Sacro-Sancto, totum cor consecro, dico, dedico: donec in Templo magno tuo celebrem solemnitatem hujus mee dedicationis; ubi omnia tua, erunt mea, si hinc mea prius tua. Eris cum Christo confors, si dederis ei cor.

Ne fias vacors, esto cum Numine concors.

18. DIES DECEMB.

Lux tua, veritas; & veritas Tu. *S. August. confes. 4. c. 9.*

Christus I.
est veritas.

Non satis fuit Christo, si nobis, ne erraremus ambulando, esset Via; Voluit, ne deciperemur credendo, esse Veri-